

Publicerad 2006-05-07 07:01 av Tigger

*Då och då springer jag vilse och glömmmer titta efter ljuset.
Och förunderligt är det att smärtan alltid tar mig tillbaka dit,
återigen.*

Tack.

Omvandling, förvandling

Mitt i förvandlingen
är jag nu.
Alltid denna resa
mellan tiden.

Sanningar kommer till mig
från min älskade.
Tar tid att slå rot,
men växer i ljuset.

Jag ser mig omvandlas
av kärleken i ljuset.
Rädslan leker tafatt,
men springer vilse,
och tacksam för det är jag.

Smärtan tar mig ner,
dit jag kan se,
i mörkret,
äntligen.

Det tar en stund,
det gör det,
men resan är väl värd,
alla tårar.

Och ljuset följer mig,
ständigt närvarande,
så fort jag söker det
med mitt inre öga.

Och lär mig mer om kärlek.

Författaren Tigger med Poeter.se id #6367 innehar upphovsrätten